

US24053652

Potvrzení o doručení dokumentu

Organizace: Ústavní soud

ÚSTAVNÍ SOUD ČR
Joštova 8, 660 83 Brno

Došlo
dne: 25 -08- 20245

1+1 krát Přílohy: Sv.
Vyřizuje:

Základní údaje

Číslo podání: US CKDP 0013653/24

Odesílatel Spolek Šalamoun

Věc: Ústavní stížnost - Spolek Šalamoun

K Rukám:

Doručeno: 25. 8. 2024 10:41:59

Do vlastních rukou: Ne

ID zprávy: DZ-209974

Spisová značka:

Email/DS: g4kvibk

SP. Zn. Odesílatele:

Nepředchází!

Seznam validací

Výsledek	Soubor	Subjekt certifikátu	Vystavitel
Příloha je validní	Šalamoun---rozsudek-MS-v-Praze-6-A-1--2020-ze-dne-27.5.2022.pdf		
Podpis je platný	Šalamoun---rozsudek-MS-v-Praze-6-A-1--2020-ze-dne-27.5.2022.pdf	T=zapisovatelka, SERIALNUMBER=P570235, G=Hana, SN=Pechočová, CN=Hana Pechočová, OU=13331, OU=soudní, O=MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00215660, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Příloha je validní	Šalamoun---rozsudek-NSS-5-As-183--2022-ze-dne-25.6.2024.pdf		
Podpis je platný	Šalamoun---rozsudek-NSS-5-As-183--2022-ze-dne-25.6.2024.pdf	T=referentka soudní kanceláře, SERIALNUMBER=P450389, G=Martina, SN=Králičková, CN=Martina Králičková, OU=352, OU=Nejvyšší správní soud, O=Nejvyšší správní soud, OID.2.5.4.97=NTRCZ-75003716, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Příloha je validní	Šalamoun---tisková-zpráva---Jan-Kočka-ml.-v-PDF.pdf		
Neobsahuje žádné podpisy	Šalamoun---tisková-zpráva---Jan-Kočka-ml.-v-PDF.pdf		
Příloha je validní	Spolek-Šalamoun---Ústavní-soud---ústavní-stížnost-ze-dne-25.8.2024.pdf		
Neobsahuje žádné podpisy	Spolek-Šalamoun---Ústavní-soud---ústavní-stížnost-ze-dne-25.8.2024.pdf		
Příloha je validní	Šalamoun---výpis-z-rejstříku-23.8.2024.pdf		
Podpis je platný	Šalamoun---výpis-z-rejstříku-23.8.2024.pdf	SERIALNUMBER=S38096, CN=Obchodní a obdobné rejstříky, OU=MĚSTSKÝ SOUD V	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ

		PRAZE, O=MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00215660, C=CZ	
Podpis je platný	PrijataDZ.zfo	SERIALNUMBER=S906210, CN=Informační systém datových schránek - produkční prostředí, OU=Digitální a informační agentura, O=Digitální a informační agentura, OID.2.5.4.97=NTRCZ-17651921, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ

Spolek Šalamoun

sídlo: Praha 4 – Záběhlice, U Mlýna 2232/23

IČO 63837714

registrace pod sp. zn. L 6401 u Městského soudu v Praze

www.spoleksalamoun.com

ID datové schránky: **g4kvibk**

e-mail: spoleksalamoun@spoleksalamoun.com

Ústavní soud České republiky

660 83 Brno, Joštova 8

DS: z2tadw5

ÚSTAVNÍ SOUD ČR	
Joštova 8. 660 83 Brno	
Došlo	5
dne: 25-08-2024	
____ krát Přílohy: ____	
Vyřizuje: _____	

Ústavní stížnost proti pravomocným soudním rozhodnutím

Stěžovatel: **Spolek Šalamoun**, IČO 63837714,
se sídlem 141 00 Praha 4 – Záběhlice, U Mlýna 2232/23,
za který před Ústavním soudem jedná člen výboru Mgr. Šimon Mach

Účastníci: **Městský soud v Praze,**
Nejvyšší správní soud

Vedlejší účastník: **Ministerstvo spravedlnosti**

Nepředchází!

Přílohy:

- výpis ze spolkového rejstříku ze dne 23.8.2024,
- tisková zpráva Spolku Šalamoun pod názvem „Justiční lunapark U Kočků...“,
- rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 6 A 1/2020–74 ze dne 27.5.2022,
- rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 183/2022–29 ze dne 25.6.2024

Jednou.

V Praze dne 25.8.2024

I.

Stěžovatel podává podle článku 87 odst. 1 písm. d) Ústavy a podle § 72 odst. 1 písm. a) zákona č. 182/1993 Sb.

ústavní stížnost

proti pravomocnému rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 6 A 1/2020–74 ze dne 27.5.2022 a pravomocnému rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 183/2022–29 ze dne 25.6.2024, který byl stěžovateli doručen dne 25.6.2024.

Stěžovatel tvrdí, že těmito pravomocnými rozsudky došlo k porušení základních práv a svobod stěžovatele zaručených čl. 17, čl. 36 odst. 1, 2 Listiny základních práv a svobod („Listina“) a čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod („Úmluva“).

II.

Stěžovatel si je vědom povinnosti podle § 30 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb. být v řízení před Ústavním soudem zastoupen advokátem. Nicméně, předmětem činnosti stěžovatele je ochrana občanských a lidských práv, a statutárním orgánem stěžovatele jakožto spolku je tříčlenný výbor, jehož členem je také Mgr. Šimon Mach (místopředseda spolku), který je zároveň advokátem, zapsaným pod ev. č. 20336 v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou, a který za stěžovatele jedná před Ústavním soudem.

V této souvislosti stěžovatel odkazuje na usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 467/21 ze dne 30.3.2021 (§ 8), podle kterého „*Stěžovatelka splňuje předpoklady povinného zastoupení podle § 29 až 31 zákona o Ústavním soudu. Podle stanoviska pléna ze dne 8.10.2015 sp. zn. Pl. ÚS–st. 42/15 (ST 42/79 SbNU 637; 290/2015 Sb.) platí, že je-li účastníkem řízení před Ústavním soudem advokát, nemusí být podle § 30 odst. 1 zákona o Ústavním soudu zastoupen jiným advokátem. V nyní posuzované věci je stěžovatelkou veřejná obchodní společnost, jejímiž dvěma společníky jsou advokát a jiná obchodní společnost, rovněž zapsaná v seznamu advokátů. Za situace, kdy je činnost stěžovatelky spojena s výkonem advokacie a advokátem již je zastoupena, považuje Ústavní soud požadavek na zastoupení jiným advokátem za nevhodný a přehnaně formalistický, neboť je zřejmé, že statutární orgán stěžovatelky jí dokáže být rovněž kvalifikovaným právním zástupcem.*“

Proto ve shodě s tímto usnesením stěžovatel nezmocnil ke svému zastupování advokáta, nicméně je připraven tak na případnou výzvu Ústavního soudu obratem učinit.

III.

Stěžovatel – Spolek Šalamoun (do roku 2013 občanské sdružení) se již déle nežli 30 let zabývá nespravedlivě stíhanými, obžalovanými či odsouzenými a vězněnými oběťmi orgánů činných v trestním řízení („OČTŘ“). Jedná se případy nikoliv ojedinělé a často alarmující. Během více jak třiceti let činnosti stěžovatel dokázal bezplatně pomoci desítkám obětí zvláště a nedbalosti OČTŘ. Tak jako Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných (VONS) v době totality, tak i Spolek Šalamoun dnes se zabývá případy, kdy došlo ze strany orgánů státu k projevům zvláště a porušování lidských a občanských práv, tedy ke zneužití úřední pravomoci a k poškození jednotlivců. Spolek Šalamoun monitoruje a veřejně upozorňuje na případy, ve kterých lze mít za to, že došlo k porušení práva na spravedlivý proces, resp. případy, ve kterých došlo nebo dochází k excesům OČTŘ, především justice.

Mezi řadou případů, které Spolek Šalamoun monitoroval a o kterém také informoval veřejnost, je případ Jana Kočky ml., který při bezohledné jízdě pod vlivem alkoholu a drog v protisměru na dálnici D 11 dne 28.9.2018 způsobil smrtelnou dopravní nehodu, při které zemřel on sám i protijedoucí řidič. Tomuto případu však předcházel podobný případ téhož Jana Kočky ml., který se odehrál již dne 13.6.2009 v nočních (časných ranních) hodinách v Praze, kdy zběsile ujížděl z Prahy 1 před hlídkou Policie ČR, neboť byl vlivem alkoholu, po zastavení až v Praze 5 se pokoušel napřed utéci pryč a potom uplatit policisty volnými vstupenkami na Matějskou pouť. Tento případ však nakonec skončil „podivně mírně“, totiž podmíněným zastavením trestního stíhání, tedy bez uložení trestu (alespoň) zákazu řízení motorových vozidel, který by byl namístě a který je v těchto případech obvykle ukládán.

Spolek Šalamoun k tomuto případu uveřejnil v lednu 2019 tiskovou zprávu, kterou poskytl ke zveřejnění elektronickým sdělovacím prostředkům a kterou také uveřejnil na svých webových stránkách.

Ještě před jejím zveřejněním si Spolek Šalamoun zjišťoval a ověřoval relevantní informace, a proto se obrátil na několik povinných subjektů (totiž OČTŘ v dané věci) se žádostí o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb. o průběhu a výsledku prvního (a již pravomocně skončeného) trestního řízení z roku 2009 a o poskytnutí některých písemností z jeho průběhu. Žádostí ze dne 30.11.2018 se takto obrátil i na Obvodní soud pro Prahu 5.

Zatímco jiné povinné subjekty vcelku neměly zásadní problém vyžádané informace spolku poskytnout, Obvodní soud pro Prahu 5 činil při vyřizování žádosti od počátku obstrukce, některé informace poskytl jenom částečně a některé odmítl poskytnout zcela, přičemž o žádosti o informace tento soud rozhodoval celkem čtyřikrát.

Poslední odvolání Spolku Šalamoun proti rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 6.9.2019 bylo rozhodnutím Ministerstva spravedlnosti ze dne 20.11.2019 zamítnuto.

Proti rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti podal Spolek Šalamoun žalobu k Městskému soudu v Praze, a to z důvodů:

- rozhodování neoprávněnou úřední osobou (asistentem soudce, nikoliv předsedou soudu).
- nadbytečné anonymizace údajů v poskytnutých písemnostech,
- neoprávněného odepření poskytnutí kopie protokolu o výsledku obviněného „sua sponte“ před soudcem Obvodního soudu pro Prahu 5 z důvodu podle § 11 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. (údajné výluky z důvodu „rozhodovací činnosti soudu“), ačkoliv na trestní řízení dopadá § 11 odst. 6 téhož zákona, jehož restrikce jsou mnohem užší.

Rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 6 A 1/2020–74 ze dne 27.5.2022 byla žaloba zamítnuta jako nedůvodná. Podle rozsudku Městského soudu v Praze rozhodnutí povinného subjektu vydala k tomu oprávněná úřední osoba, anonymizace v zaslaných písemnostech byla provedena důvodně, včetně jména a příjmení (a to i ohledně policistů, tj. úředních osob) a také protokol o výsledku obviněného před soudcem spadá pod pojem (a tedy výluku) „rozhodovací činnost soudů“ podle § 11 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb.

Proti tomuto rozsudku podal Spolek Šalamoun kasační stížnost, která byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 183/2022–29 ze dne 25.6.2024 zamítnuta.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu byla anonymizace údajů důvodná, jednotlivé důvody uvedené v § 11 odst. 4 písm. a), písm. b), odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. mohou překrývat a ostatní písemnosti z trestního spisu (které byly Spolku Šalamoun poskytnuty) nevznikly při činnosti soudu, ale již v přípravném řízení, takže poskytnutí kopie protokolu o výsledku obviněného před soudcem bylo odepřeno po právu.

IV.

Spolek Šalamoun tvrdí, že těmito pravomocnými soudními rozhodnutími došlo k porušení základních práv a svobod stěžovatele zaručených článkem 17, článkem 36 odst. 1 Listiny a článkem 10 Úmluvy. Meritum ústavní stížnosti zaměřuje stěžovatel jen na to nejpodstatnější – totiž na odepření žádosti o informace, pokud jde o poskytnutí kopie protokolu o výsledku obviněného před soudcem, zatímco ostatní vyžádané listiny z trestního řízení včetně dvou usnesení soudu (o podmíněném zastavení trestního stíhání a o osvědčení se obviněného) stěžovateli poskytnuty byly. To přesto, že v případě obou usnesení se dozajisté také jednalo o „rozhodovací činnost soudu“, ale nejednalo se o rozsudky (což však jejich poskytnutí stěžovateli překvapivě nebránilo). Oba soudy si proto ve svém výkladu zjevně protirečící.

Právo na informace je právem základním, zaručeným nejenom článkem 17 Listiny, ale také článkem 10 Úmluvy, který zní:

(1) Každý má právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování státních orgánů a bez ohledu na hranice. Tento článek nebrání státům, aby vyžadovaly udělování povolení rozhlasovým, televizním nebo filmovým společnostem.

(2) Výkon těchto svobod, protože zahrnuje i povinnosti i odpovědnost, může podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky, ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci.

Omezit právo na informace lze tudíž za současného splnění dvou podmínek: je-li tak stanoveno zákonem (podmínka formální) a jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti (podmínka materiální). Obě tyto podmínky musejí být splněny současně, avšak v dané věci žádná z těchto kumulativních podmínek splněna nebyla.

Zákonná úprava (tj. formální podmínka ve smyslu článku 10 odst. 2 Úmluvy) je následující:

Podle § 11 odst. 4 písm. b) zákona č. 109/1999 Sb. povinné subjekty dále neposkytnou informace o rozhodovací činnosti soudů, s výjimkou rozsudků. Toto ustanovení se však týká rozhodovací činnosti soudů obecně (v oblasti soukromoprávní, potažmo správní), zatímco spolek Šalamoun žádal o informace o (pravomocně skončeném) trestním řízení, které má povahu veřejnoprávní a kde je omezení práva na informace vymezeno negativně zcela jinými (speciálními) právními ustanoveními, kterými jsou tato:

Podle § 11 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. povinné subjekty dále neposkytnou informace o probíhajícím trestním řízení.

Podle § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení, včetně informací ze spisů, a to i spisů, v nichž nebylo zahájeno trestní řízení, dokumentů, materiálů a zpráv o postupu při prověřování oznámení, které vznikly činností těchto orgánů při ochraně bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, předcházení trestné činnosti a při plnění úkolů podle trestního řádu, pokud by se tím ohrozila práva třetích osob anebo schopnost orgánů činných v trestním řízení předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost nebo stíhat trestné činy nebo zajišťovat bezpečnost České republiky (čímž nejsou dotčena ustanovení jiných zákonů o poskytování informací).

Trestní řízení ve věci obviněného Jana Kočky ml. pod sp. zn. 1 T 19/2009 bylo pravomocně skončeno dne 17.1.2012. Nejedná se tedy o probíhající trestní řízení, kdy by soud mohl (avšak nemusel) odepřít poskytnutí informací z důvodu podle § 11 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 44/2010–103 ze dne 1.12.2010), ani zde nebyl žádný jiný důvod pro odepření poskytnutí informací, který by byl dovoditelný z výluk podle § 11 odst. 6 tohoto zákona (za slovy „...pokud by...“).

Obvodní soud pro Prahu 5, Ministerstvo spravedlnosti, poté Městský soud v Praze i Nejvyšší správní soud především nesprávně aplikovaly a vyložily ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. jako údajně ustanovení speciální, dopadající údajně na všechny druhy soudních řízení (včetně řízení trestních). Ve skutečnosti je tomu právě naopak – ustanoveními speciálními jsou právě § 11 odst. 4 písm. a) a § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb., kteřa komplexně upravují výluky z práva na informace v případě trestních řízení, jejichž součástí pravidelně (resp. obvykle) je i fáze řízení před soudem.

Kdyby tomu mělo být jinak, nemohl by Obvodní soud pro Prahu 5 poskytnout stěžovateli informace vůbec žádné, neboť žádný rozsudek v tomto trestním řízení vydán nebyl, jelikož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno a obě usnesení, která soud naopak stěžovateli (v kontextu celé věci překvapivě) poskytl, také za rozsudek jistě považovat nelze.

Kromě toho, protokol sepsaný „sua sponte“ mimo hlavní líčení (či veřejné zasedání) u Obvodního soudu pro Prahu 5 o výsledku obviněného Jana Kočky ml. před soudcem, o jehož sepsání požádal sám obviněný, při kterém se doznal ke skutku kvalifikovanému jako trestný čin podplácení a vyslovil souhlas s podmíněným zastavením trestního stíhání, není informací o rozhodovací činnosti soudů ve smyslu § 11 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. Jestliže lze poskytnout na základě žádosti o informace (a také Spolku Šalamoun byly na jeho žádost poskytnuty) kopie usnesení Policie ČR a dvě soudní usnesení (tedy nikoliv rozsudky – sic!), obžaloba, protokoly o výsledku svědků (policistů) a také protokol o výsledku obviněného Jana Kočky ml. sepsané v přípravném řízení (sic!), pak zde zcela schází racionální a legitimní důvod pro odmítnutí žádosti o zaslání protokolu o výsledku téhož obviněného následně před soudcem (o jehož sepsání požádal zcela nestandardně mimo hlavní líčení).

Navíc Jan Kočka ml. opakovaně páchal závažné trestné činy v dopravě, a nakonec spáchal 28.9.2018 trestný čin nejzávažnější, který vedl k usmrcení dvou osob (včetně jeho). Tedy poskytnutí a zveřejnění takových informací bylo zcela ve veřejném zájmu, a zároveň Spolek Šalamoun zde fungoval v postavení „společenského hlídačského psa“ (srov. k těmto otázkám např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 88/2019–29 ze dne 27.5.2020).

K výkladu základního práva na informace a možnostem jeho omezení se vyjádřil několikrát také Ústavní soud, který v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 25/21 ze dne 17.1.2023 (§ 42) uvedl:

„42. Pro uplatňování práva na informace je třeba primárně vycházet ze zásady, že informace se poskytují a každé případné omezení tohoto práva je pak nutné vykládat restriktivním způsobem. Jak již bylo uvedeno výše, k omezení práva na informace může dojít pouze v případech, kdy má takový postup zákonný podklad a je v demokratické společnosti nezbytný k ochraně jiných konkurujících práv či hodnot (například veřejný zájem, veřejná bezpečnost, práva a svobody jiných apod.). Onu nezbytnost omezení však nelze a priori presumovat pouze ze znění zákona, který je formální podmínkou omezení práva na informace. Naopak, vždy je nutno nejprve identifikovat konkurující veřejný zájem či jiné ústavně zaručené právo, které by mělo být onou zákonnou výlukou chráněno, a vzájemně je poměřovat, například provedením testu proporcionality (dříve více užívaného testu veřejného zájmu). Omezení práva na informace, respektive jeho nezbytnost pak musí vyplynout z tohoto poměrování, tímto způsobem bude současně naplněna i materiální podmínka omezení práva na informace [obdobně viz FUREK, Adam. § 12 (Podmínky omezení). In: FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 2016. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, s. 616.]“

Povinný subjekt (Obvodní soud pro Prahu 5), nadřízený orgán (Ministerstvo spravedlnosti) a posléze také Městský soud v Praze a Nejvyšší správní soud však zdůvodňují odeprání poskytnutí informací stěžovateli argumentací, založenou jenom na znění zákona a jeho ryze formalistickém výkladu, která je navíc vnitřně nekonzistentní a která excesivně vybočuje z mezí zákona do té míry, že je dán důvod pro zásah Ústavního soudu, jelikož má ústavněprávní přesah. To proto, že tento jejich exces při výkladu podústavního práva (zákona) vyústil v zásah do základního práva stěžovatele na svobodu projevu a šíření a přijímání informací.

Důkazy:

výpis ze spolkového rejstříku ze dne 23.8.2024 (v příloze),
tisková zpráva Spolku Šalamoun pod názvem „Justiční lunapark U Kočků...“ (v příloze),
spis a rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 6 A 1/2020–74 ze dne 27.5.2022
(rozsudek v příloze),
spis a rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 183/2022–29 ze dne 25.6.2024
(rozsudek v příloze)

V.

Stěžovatel proto podává ústavní stížnost proti tomuto těmto pravomocným rozhodnutím obecných soudů, které neposkytly stěžovateli ochranu jeho práv v rámci správního soudnictví a žádá Ústavní soud, aby ji přijal k meritornímu projednání a aby vydal tento

nález :

I. Rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 6 A 1/2020–74 ze dne 27.5.2022 a rozsudkem Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 183/2022–29 ze dne 25.6.2024 byla porušena základní práva a svobody stěžovatele zaručené článkem 17 a článkem 36 odst. 1, 2 Listiny základních práv a svobod a článkem 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

II. Tyto rozsudky se proto zrušují.

za výbor Spolku Šalamoun:

Václav Peričevič
JUDr. PhDr. Miroslav Špadrna, Ph.D.
Mgr. Šimon Mach